

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro} 34

Z KRAKOWA DNIA 28 KWIETNIA 1824 ROKU WE ŚRODĘ.

Z Warszawy d. 20 Kwietnia.

Po licznych stratach, które Senat Królestwa Polskiego poniósł w ostatnich czasach, nowa w dniu 5 b. m. i r. dotknęła Go strata w zgonie zasłużonego Senatora K-sztelana Grzymały, Kawalera orderu Wielkiej wstęgi S. Stanisława. Stracili w nim Senatorowie zacnego i zdolnego Kolegę, a Naywyższa w kraju Sądowa Magistratura gorliwego Sędzię, który przez lat ośm bez przerwy spełniał ważny obowiązek Senatora Sędzię, trzymającego Sentencyjonarz Sądowy.

Zwyczaj pisania pochwał i nekrologów po zgonie najmniejszych ludzi, do wielkości bohatyrskiej nie raz podniesionych, przekazany w puściźnie z czasów zepsutego rozsądku, tak się dotąd stale utrzymuje w kraju naszym, że biorąc pióro do ręki w celu skreślenia rysu życia zmarłego ś. p. Senatora Grzymały, na chwilę wstrzymałem się i zapytałem sam siebie, czyli przedmiot, o którym pisać zamyslałem, nie z mieści mnie w rządzie niezręcznych wyżej wzmiankowanych Appellologów? leca

przekonanie wewnętrzne w krótkce zawstydziło moję niewczesną trwozę. Korzystny na stronę zmarłego sąd opinii publicznej, również moję zarumienił. W rzeczy samej, nietylko wielkość chwały wojennej, biegłość w trudnej sztuce rządzenia ludźmi, lub jenuisz okazany w zawodzie nauk, godnemi są wiecznej pamięci; zasługuje również na cześć współczesnych i przekazanie potomnym, człowiek prawy i oświecony, sumiennie dopełniający obowiązków stanu i rzetelnie użyteczny społeczeństwu w obrębie działań, jaki mu los nazaczył. Takim był właśnie Obywatel Urzędnik ś. p. Grzymała, którego krótki rys życia rodakom udzielamy.

Wincenty Grzymała, Senator i K-sztelan Królestwa Polskiego, urodził się w roku 1756 w dawnem Woiewództwie Bełskim, z Kazimierza Grzymały, Stolnika Bełskiego, i Anny Wyleżyńskiej. Instrukcyja publiczna, tyle mająca rzetelnych korzyści i przewagi nad prywatną, dźwignięta właśnie w owej epoce została, światłem i jenuiszem nieśmiertelnego Konarskiego. Zdrowy rozsądek po długich walkach odniósł chlubny try-

umiał nad Scholastycezm. Szkoły wielce zasłużonego w narodzie Zakonu XX. Piarów, zjednały sobie wtenczas powszechny szacunek i ufność publiczną; a celniejsza młodzież szlachecka w nich ukształcenie swoje odbierała. W szkołach tego to szanownego Zakonu odbył ś. p. Grzymała całą edukacyją; a pożytek, jaki tam odniósł, zaszczerpił dożgonną przychylnością w sercu jego dla tego szanownego Zgromadzenia. Po ukończonych naukach bawił czas nieciaki w domu wielkopomnego Krasickiego, na ówczas Biskupa Warmińskiego. Znane tego światła, talenta i rzadki dowcip, korzystnie wpłynęły na umysł młodego; a bliższe obcowanie z takim Mężem, uzupełniło nieciako wykształcenie władz moralnych, szczęśliwie w zawodzie szkolnym rozwiniętych. — Po redukeyi woyska Polskiego w r. 1717 i przy ciągle późnieszczupłej liczbie tegoż woyska, młodzież Polska mając ścieśnione pole usług krajowych, zawód prawny uważać zaczęła w ten czas za jedyną szkołę kształcenia się na dalsze usługi obywatelskie. Przechodziła ona przez tę szkołę praktyki, która wtedy zastępowała niedostatek porządnej nauki prawa, i ona jedna usposobiła młodych na urzędników Sądowych. Był to zaszczyt pierwszy zawod młodego, torujący mu drogę do dalszych urzędów i dostojenstw. W tym zawodzie zasłużył ś. p. Grzymała namilnością i szacunek współobywateli; bo nauka z doświadczeniem i wprawą w mocniona, a na wszystko nieskazitelność charakteru, drogę mu do tego torowały. Opuszcwszy to pierwiastkowe powołanie, został w krótcie w dość młodym wieku, Podstarostą Łatyczewskim,

zastępując godnie w tym urzędzie niezgasłej pamięci Xięcia Adama Czartoryskiego Generała Ziemi Podolskich. W tej epoce bliżey poznany ś. p. Grzymała od tego Nestora prawych rodaków, stale doznawał jego szacunku i przyjaźni, i chwile w towarzystwie tego Xięcia spędzone liczył do najprzyjemniejszych w życiu swoim. W tym właśnie czasie pojął za małżonkę żyjącą dotąd Marcyannę z Wydźgów, córkę znakomitego w Belkiem Obywatela, której rzadkie przymioty serca i duszy w długiem pasmie lat pożycia małżeńskiego, stały się podstawą wspólnego rzetelnego szczęścia. Następnie wybrany został Deputatem z Prowincyi Małopolskiej na Trybunał Lubelski; zaszczytnie piastował ten ważny i dostojny urząd Członka Najwyższej w kraju Sądowej Magistratury. Sumienne pełnienie trudnych obowiązków Sędzięgo, nagrodził Stanisław August udzielając ś. p. Grzymale, ozdobę orderu S. Stanisława. — Nadeszła pamiętna epoka Seymu 4roletniego; ocknął się naród z długiego letargu, i ze szczerą skrucho polityczną, gorliwie zajął się poprawą swojego bytu. S. p. Grzymała dzielił uczucia dobrze myślących, jako człowiek oświecony i nieskażonego serca. Został w stosunkach przyjaźni lub bliższej znajomości z wielu twórcami nowej formy rządu, światłem i doświadczeniem swoim był im użyteczny. — Z boleścią serca poglądał na upadek budowy, w której rekoymią szczęścia krajowego uważał. Podobało się nakoniec Opatrzności, naród nasz wysawić na ostatnią próbę. S. p. Grzymała z gorliwością poświęcił się ratunkowi oyczyny, czynnie działając w prowincyi Podolskiej, gdzie

w ten czas stałe miał zamieszkanie. Ówczesny naczelnik siły zbrojnej narodowej, znając go z reputacji obywatelskiej i poznawszy go bliżej przez długi pobyt w domu jego na Podolu, przed zaczęciem wojny w roku 1792, gdzie miał stanowisko wojskowe, zaszczycił ś. p. Grzymałę stopniem Jenerała, którego on nie przyjął, nie czując się być usposobionym do pełnienia tak trudnego obowiązku, długiego poprzedniego doświadczenia i osobnej nauki wymagającego. Wskazał Naczelnikowi godnego zastępcę, sam nie przestając być czynnym w obrębie poświęcenia się i usiłowań obywatelskich. Lecz w krótko uyrzał się być zmuszonym do opuszczenia Podola, gdzie prawie cały majątek w tamtych stronach posiadany utracił. Wybiła godzina narodowego nieszczęścia. Upadła oycyzna: na grobie matki płakali jej prawi synowie, a smutek ten dotkliwy dzielił szczerze ś. p. Grzymałę. Zięty pod panowanie rządu Austriackiego tak postępował, jak wszystkim dobrze myślącym rozsądek, okoliczności postępować doradzały. Wreszcie w tej epoce pogrobowej nieskazitelnosc charakteru, cnoty obywatelskie i znajomość praw powoływały nieraz ś. p. Grzymałę na godność polubownego Sędziego, któremu zwaśnione strony, najzawilsze spory do ostatecznego rozstrzygnięcia poruczały, i na zdaniu jego polegać nie wahały się. — W kolci wielkich wypadków politycznych, które wstrząsnęły Europę i nową nadały postać części ziemi Polskiej, w roku 1809 pamiętna wybuchnęła walka tak zaszczytna dla sławy oręża Polskiego, która utkwiła orły narodowe na brzegach Dnie-

stru i szczyt Karpatów. Postępujący w tryumfie Wódz ówczesny Polaków, sławnej pamięci Xiążę Józef Poniatowski, znając obywatelstwo i zdatność ś. p. Grzymałę, powierzył mu urząd Prezesa tymczasowego Rządu w ówczesnym Cirkule Zamoyskim: on zaś zdrowie, siły i majątek na usługi oycyzny ofiarował, a jedynego 150-letniego w ten czas syna zamieścił w szeregach walecznych żołdków, oswobodzających ziemię oyczystą. Zaraz przy ukończeniu wojny Rząd Xiążęstwa Warszawskiego mianował ś. p. Grzymałę Kommissarzem do rozwiązania tymczasowego Rządu obu Galicyi tudzież do zrewidowania Władz Administracyjnych i zaprowadzenia porządku konstytucyjnego w niektórych Powiatach Galicyjskich. W roku 1810 wysłany znova został w tytule pełnomocnego Kommissarza do załatwienia zachodzących z rządem Austriackim interesów i odebrania archiwów, tyczących się nowo wcieloney do Xiążęstwa Warszawskiego Galicyi. Po dopełnieniu tych usług publicznych, Król Jegomość Saski osobnym dekretem zapewnić raczył ś. p. Grzymałę o zadowoleniu i względach swoich. W tym czasie obrany został Prezesem Rady Obywatelskiej Departamentu Lubelskiego; który to urząd z pożytkiem współobywateli i zaszczytem dla siebie aż do roku 1815 sprawował. Za wskrzeszeniem Królestwa Polskiego i nadaniem konstytucyi krajowi temu, przez wspaniałomyślnego Króla, dziś nam łaskawie panującego, w nagrodę tyloletnich zasług i trudów obywatelskich, ś. p. Grzymałę powołany został na Senatora Kasztelana Królestwa Polskiego, z przydaniem obowiązku utrzymywania Sentencyonarza w

Sędzie Najwyższym. Mądry nasz prawodawca, stwarzając ten urząd, ważne zrobił ulepszenie w Instytucyi Sądu Najwyższego. Senatorowie kolejno zmieniając się w zasiadaniu, szukali u Kolegi (który nigdy biegu czynności Sądowych nie opuszczał) informacyi i rady któraby nadawały czynnościom tego Sądu jednorodność form i postępowania. — Przed przyjęciem Sentencyjonarza, sprawował przez czas nieiaki urząd Prezesa Deputacyi Prawodawczej, do ułożenia projektu Procedury Sądowej.

Urząd ten Senators Sędzię piastował bez przerwy lat ośm. Koledzy jego, stolica i kraj cały, niechaj dadzą świadectwo nieskazitelności charakteru, bezstronności i światła ś. p. Grzymały. Nie wspomnę tu także o wpływie politycznym światła i sposobu myślenia ś. p. Grzymały, na działania dwóch Sejmów dzisiejszego Królestwa Polskiego, jako Senatora, i jako Członka Kommissyi Sejmowej z grona Senatu wybieranej, w której na ostatnim Sejmie redagował część uwag Izby Senatorckiej nad działaniami Rządu z Wydziałem Sprawiedliwości związek mającemi. — Ta epoka życia zmłego ś. p. Grzymały, dokonana w obecnych czasach, w obliczu ziomeków, uważnia mnie od obszerniejszego roztrząsania, tym bardziej, że i opinia publiczna zwykle surowsza dla umarłych niż dla żyjących, korzystny już sąd wydała, tak względem całego biegu życia, iako i tej ostatniej usługi publicznej ś. p. Grzymały, a sąd zdrowey opinii publicznej względem umarłych nigdy nie jest podważany i błędny.

Z Paryża d. 13 Kwietnia.

Wniesiony d. 5 b. m. przez Ministra wojennego do izb Parów projekt względem zmiany dotychczasowego zaciągu do woyska, który stanowi: Woysko Francuzkie składa się wedle ustawy z dnia 10 Marca 1818.

1) Z stojącego woyska w liczbie 240,000 ludzi, które przez coroczne wybieranie 40,000 rekrutów utrzymywane być ma w zupełności.

2) Z odwodu tak zwanych weteranów, to jest: żołnierzy, którzy sześciolatni swój czas wedle przepisów w stojącym woysku przesłużyli i w korpusie Weteranów drugie sześć lat służyć muszą, którzy jednak tylko w czasie wojny do czynnej służby i w woyskowej swej dywizyi powołanemi być mogą, a jeżeliby za potrzebą swej dywizyi użytymi być mieli, iak podczas wojny Hiszpańskiej, tedy potrzeba na to osobnej ustawy. — Podług powyższego nowego projektu zaciąg coroczny do służby lądowej i morskiej wynosić ma 60,000 ludzi, a w miejsce dotychczasowego weteranów korpusu utworzony być ma odwód z młodych żołnierzy i dotychczasowa izletnia służba tak w woysku, iako i korpusie weteranów zmienia się na lat 8. Za główny powód do nowego tego urządzenia podał Minister: że wojna z Hiszpanią, mimo okazanego zapalu przez starych żołnierzy, okazała niedostateczność korpusu weteranów, i t. d.

Kassa umorzenia długów otrzymała do ostatniego zeszłego miesiąca 510 mill. 560,146 Fr. 74 cent. a wydała 509 mill. 805,736 Fr. 81 cent. tak iż do wzmian-

kowanego wyżej czasu z zapasami depozytowe kassy posiada go mill. 191,010 Fr. 72 cent. Z dochodów swoich może zatem na każdej giełdzie zakupywać za 12,000 Fr. papierów skarbowych.

D. 9 rano Minister Stanu X. Montequieu otrzymał u Króla posłuchanie, potem pracował J. K. M. z Hr. Villele.

Karol Vernet z Grenoblu, były officer jazdy, został na śmierć skazany, ponieważ przeciw Francyi walczył.

W Perpignanie 24 wychodniów Piemontskich, którzy w konstytucyjnych szeregach w Katalonii przeciw Francyi walczyli, otrzymali paszporty do udania się do innych krajów, ponieważ zabrony im jest przystęp do krajów Sardyńskich i Szwajcarskich.

P. Rocce mianowany został na miejsce Vicehrabi Marcellus sekretarzem naszego poselstwa w Londynie, a ostatni udać się ma na Poła naszego do Luki.

Pisemka przeciw pisemkom przez P. Courier wydane rozprzedano w kilku dniach 2000 exemplarzy. Między innymi zawiera to pismo list do autora, w którym co do Francyi tak wyrażono: "W szyscy ludzie we Francyi są unizeni. Jest to wasza sztuka podobania się; wszyscy nauczać możecie tey sztuki i na niej zasada się jeniusz waszego narodu. Anglik żegluie, Arab rabuie, Grek biie się za swą wolność, Francuz jest unizonym sługą, służy lub chce służyć, i umarłby gdyby nie służył. Francuzi nie są wprawdzie naywięcey niewolniczem, ale nayunizenszem ze wszystkich ludów," &c. (*non le plus esclave, mais le plus valet de tous les peuples.*)

Z Madrytu d. 2 Kwietnia.

Podczas nieobecności Króla przyduie w radzie Ministrów P. Ugarte.

Wyrok przebaczenia iesc znowu odwleczony; lecz na to miejsce postany został radzie Kastylii projekt do przekonania się o postępowaniu będących w służbie przed rewolucyją urzędników. Względem każdego urzędnika mają sady tajney zasiagać wiadomości, a jeżeli urzędnik okaże się bydź czystym, odzyskuje za potwierdzeniem Króla dawny urząd; jeżeli przeciwnie, otrzyma połowę lub trzecią część dawney płacy. Justa w stolicy, a władze po prowincyjach, z przybraniem miejscowego Xięzła, trudnić się mają takowem rozpoznanem.

Jeneral Bourmont znajduje się teraz z swoim sztabem i gwardyją Królewską w Toledo; tamże przeniesiony został lazaret Francuzki. Tymczasem osada Hiszpańska, składająca się z części nowey gwardyi Królewskiej i dywizyi Quesady czyni służbę w stolicy. Wnoszą ztąd długi pobyt Króla w Arabuez.

Wczoray woyska Francuzkie stósownie do odebranego rozkazu zajęły znowu w Stolicy wszystkie stráže, które Hiszpanie od dwoch dni osadzali.

Ajent Domu bankierskiego Rotschilda zaliczył rządowi na opędzenie kosztów podróży Króla do Arabuez 400,000 Fr. Wezwanie Duchowieństwa pożyczania rządowi 200 mill. realów z prowizyją po 5 od sta, miało bydź daremnym.

List z Logrono pod d. 29 z. m. zapewnia, że ochotnicy Królewscy, którzy zdawali się sprzeciwić swojemu uzbrojeniu, poddali się zupełnie i broń swoią władzy oddali.

J. K. M. mianował P. Corpas nadzwyczajnym swoim Ministrem przy miastach Anesteyckich i Konsulem w Hamburgu; a P. Casa-Jruis, 24 letniego Młodzieńca, syna byłego Ministra, Sekretarzem przy poselstwie w Paryżu.

Jeneral Quesada otrzymał wielki krzyż orderu Karola III.

W Walencyi ciągle jeszcze trwają uwięzienia, i Margr. Almodavar uwięziony został.

W Kardona w dniu S. Józefa przyszło pomiędzy ultraroyalistami i konstytucyjonistami do bitwy, w której 7 z ostatnich życie utraciło.

W górach Ronda (w Andaluzyi) znajdować się ma kilka set zbroynych konstytucyjonistów, powiększey części oficerów. W Saragossie oddaleni ze służby żołnierze wiary dopuszczają się wielu zdradności, a pospółstwo zaprowadziło do więzienia kilkunastu stronników Józefa Bonaparte Afrancedos zwanych.

Do Lima posłanych spieszo być ma 400 niższych i wyższych oficerów, gdzie mieszkańcy zdają się macierzyńskiemu krajowi więcej sprzyjać, niżeli w innych okolicach południowey Ameryki.

Jeneral Alava mieszka ciągle w Gibraltarze i doznaje od tamteyszego Gubernatora na zalecenie Xcia Wellingtona opieki. Alawa nigdy do liczby rewolucyjonistów nie należał i starał się ile możności zapobiegać złemu.

Fregata Francuzka, która niedawno z Kadyxu odplynęła, wywiozła z tamtąd kilkanaście rodzin Hiszpańskich, które do miliona własności zabrać z sobą miały.

Z Londynu d. 10 Kwietnia.

Na posiedzeniu izby niższej Parla-

mentu d. 6 zapytał się P. Philipps dla czego nie jest wydany jeszcze rozkaz tayney rady porównywiający okręty Pruskie z Angielskimi? Kanclerz skarbowy odpowiedział: Dopoki nie zostanie w tey mierze pomiędzy obicma rządami zawarta umowa, dopóty także nie może wyjść gabinetowy rozkaz. — Pan Lamb wniosł potem, aby obwinionym o kryminalny występki wolno było obrać sobie obrońcę. Niema nic niesprawiedliwszego jak odmawiać nieszczęśliwym tego dobrodziejstwa. Mniey teraz wazą życie człowieka, niżeli jego majątek. Do czasów Edwarda Igo dozwoleńcie obierania sobie obrońcy było konstytucyjnem; lecz później przyjęto za zasadę: że oskarżenie i dowód muszą być tak iasnymi, iż nawet obrońcy niewolno z oskarżonym mówić. Dodają nadto, że sam sąd jest obrońcą oskarżonego. Jest to prawdą, ale z dwóch przyczyn niedogodnem, bo sędzia może być bardzo za lub przeciw oskarżonemu uniesionym, którego przypadku z strony obrońcy obawiać się nie należy, powtóre sędzia może tylko z oskarżonym w sądzie mówić. Mowa obrońcy nie może wprawdzie wpływać na wyrok przysięgłych, ale w wielu przypadkach obiaśnić ich potrafi. — P. North mówił: Jle mi jest wiadomo sądownictwo Angielskie jest powszechnie wielbione. Wielka staranność sędziego, aby przysięgłym oprócz czynu nic takiego podanem nie było, coby oskarżonemu szkodzić mogło, że wątpliwe cafe świadectwo nie jest przypuszczonem, że rzecz naywiększą iasnością sądowi przysięgłych jest przedstawiona, i naymniejsza wątpliwość jest na stronę oskarżonego, do tego przydać jeszcze należy, iż

wyrok przysięgłych być musi jednomyślny; wszystko to okazuje, iż nie potrzebną jest zmiana. Przycanie obrońcy oskarżonemu zrzadziłoby tylko spór między nim i Instygatorem Korony, i więcejby obwinionemu szkodziło niżeli pomogło, bo mowa obrońcy niewpływałaby bynajmniej na zdanie sędziów. — P. Mackintosh mówił za wnioskiem P. Lamb, dodając, że Parlament wiele już błędów w postępowaniu kryminalnem poprawił, należy więc i to jeszcze sprostować, a by nikt bez obranego sobie obrońcy nie był sądzony. — Jeneralny Instygator uważał proponowany środek za niepotrzebny. Jakoż poniekich sporach więk szością głosów odrzucony został.

W izbie wyższej d. 8 Hr. Darnley wniósł, aby stan Irlandyi był rozpoznany. Jeżeli (rzekł) izba nie nakłoni Korony do zaprowadzenia innej administracyi w tem kraju, tedy nakoniec wszyscy żalić się muszą. Teraźniejszy stan Anglii spowodował mnie do uznienia wcześniej tego wniosku. We wszystkich częściach kraju widać postęp, handel kwitnie i rolnictwo na nowo ożyło; na wszystkich, co do Anglii należą, spływa to błogosławieństwo, nawet poddani niewolnicy cieszą się z wielu względów tem ulepszeniem; jedna tylko Irlandya, najbliższa siostra Anglii, jest nieszczęśliwszą, niżeli który z najodleglejszych punktów państwa. Ustawa przeciw buntowi ciągle się tam utrzymuje, a niesłychane w świecie systema rozdwojenia od Henryka 8go aż do tąd trwające, tak mocno się rozkorzeniło, iż najlepsza nawet wola nie potrafi sprawiedliwości wymierzyć. Zupelnę tylko zmieniając teraźniejszy zego syste-

matu rządowego może Irlandyi przywrócić spokojność i szczęśliwość. Jedynym do tego sposobem jest przypuszczenie Katolików do praw obywatelskich. Naród jest zatem, a dla konstytucyi żadne ztąd niebezpieczeństwo wyniknąć nie może. Bez tego pierwszego środka wszystkie inne będą bezskuteczne. Nadaremnie oczekiwana będzie przychylność mieszkańców do rządu, dopóki czuć się będą w poniżeniu. Zaprzeczane im jest prawo urodzenia. Stan Irlandyi stę się dla Anglii może źródłem potęgi lub zniszczenia; wybor zależy od rządu. — Lord Liverpool wyraził w odpowiedzi: Nie sprzeciwiałbym się pewnie temu wnioskowi, gdyby choć najmniejszą korzyść mógł Irlandyi przynieść; lecz dobra iey na innej drodze szukać należy. Prawdą jest, że Irlandya od wielu lat znacznie ucierpiała; administracyja niesłuszna i tyrańska; zamiast zostawienia iey własnych ustaw i instytucy narzucono iey Angielskie; lecz od zaczęcia panowania teraźniejszego Monarchy wiele dla Irlandyi dobrego zrobiono, i śmiało powiedzieć mogę, że nawet dziecie nie podaży przykładu, ażeby kraj w tak krótkim czasie dla swej części tyle uczynił, co W. Brytania dla Irlandyi uczyniła. Wiadomo, iż w całej Europie niema kraju, ażeby tak bardzo obciążony był podatkami jak W. Brytania, i wielu zadziwią się pewnie, gdy się dowiedzą, że po Szwajcaryi Irlandya najmniej opłaca podatków. Anglija płaci pięć razy więcej podatków, niżeli Irlandya; ostatnia oprócz dziesięcin nie płaci rządowi żadnych gruntowych podatków. Chętnie zgodziłbym się na szczegółowe rozpoznanie, ale nie ogółowe, które bardziejby tylko stan Irlandyi za

wikłało. Do przyłożenia się do dobra tego kraju nie są pewnie Ministrowie o-pieszalemi. Od 7 lat urządzono tam 2122 szkół, do których uczęszczają wszy-tkie wyznania. Głównem nieszczęściem Irlandyi jest nędzny stan włóscian, któ-ry przez nieskończony podział gruntów są tylko wyrobnikami i pożywienia po-zdawionemi. Póki temu praktycznie nie będzie zaradzenem, wszystkie inne starania będą daremiami. Masa ludu nie-ma żadney własności; cały kraj należy do niewielu osób, a grunta, równie jak handel znajdują się w ręku Protestantów. Przypuszczenie Katolików do praw oby-watelskich nie byłoby praktycznie uzy-tecznem, dopóki nie można ich uczynić posiadaczami gruntów protestanckich. — Po przymowieniu się jeszcze niektórych członków został wniosek większością 17 głosów odrzucony.

P. Turner mianowany został sekre-tarzem naszego poselstwa w Stambule.

Goniec Hiszpański przywieść miał własnoręczny list Króla Hiszpańskiego do naszego Monarchy, który cześć się ma południowey Ameryki. D. 6 pobiegł Gabinetowy goniec Smith z listem do Madrytu, który iak sądzą zawiera odpo-wieź na list powyższy.

Posiedzenia Parlamentu będą d. 15 Kwietnia do 3 Maja odroczone.

P. Wilberforce leży od niejakiego czasu chory; ale lekarze mają jednak na-dzieję utrzymania dla oyczyzny tego przy-jaciela ludzkości.

Podług gabinetowego rozkazu na-lóżona została na Francuzkie okręty opła-ta po 3 szylingi i 6 penców od beczki, na wzajem podobneyże opłaty, którą Angielskie okręty w portach Francuzkich opłacać muszą.

Uniwersytet Kambri dgi liczy w tym roku 4489 uczniów.

Angielski lekarz założył w Atenach Szpital; rząd Grecki dał do tego gmach, a inne potrzeby dostarczy tutejszy ko-mitet związku za Greckami. — Guberna-tor wysp Jońskich dozwolił wpusz-czania tam gazety Greckiej.

Xże Klarencyi nie wychodził przez 8 dni z pokoiów, ale już polepsza się zdrowie jego.

Podług listów z Gibraltara pod d. 19 Marca Dey Algierski obawiając się bombardowania kazał wszystkie stojące w porcie okręty rozbroić. Z wewnątrz kraju sprowadza mnostwo woyska dla osadzenia warowni.

Sądzą, iż rząd nasz będzie musiał uiąć się za zbiegłemi do Anglii Hiszpana-mi, ponieważ zbierane przez prywatne związki dla nich składki są już wyczer-pane. Dorząd około 150 osob pobiera co tydzień po 15 do 20 szylingów.

Władza wykonawcza w Meksyku wy-dała d. 27 Stycznia odezwę do narodu, życząc mu szczęścia do przytlumienia wybuchłych rozruchów. Taż władza mianowała P. Herrera Posłem przy Zie-dnoczonych Stanach północney Ameryki.

Nowa Kolumbijska pożyczka wy-nosić ma półpięta milliona funtów szter-lingów.

Kr. Pruski rządowy i lekarski Rad-ca, Professor Weinhoid, przybył do Lon-dynu dla obejrzenia Angielskich szpitalów.

Podług listów z Bahii pod d. 14 Lutego Jeneral Filisberto Brant odpły-nąć miał za kilka dni na okręcie Angiel-skim do Londynu, dla układania się o pożyczkę dla rządu Brazylijskiego. In-ny kommissarz, który ma z nim wspól-nie działać, przybył już do Anglii.

DODATEK
DO N^{RO} 54.
GAZETY KRAKOWSKIEJ

z KRAKOWA DNIA 28 KWIECZNIA 1821 ROKU WED ŚRODĘ.

Z Wiednia d. 20 Kwietnia.

Najjaśniejszy Cesarz dozwolił najłaskawiej rzeczywiście swojemu Szambelanowi, Karolowi Baronowi Lilien, przyjąć i nosić udzielony mu przez J. Cesarską Wysokość Wielkiego Xcia Tatarskiego krzyż komanderski orderu S. Jozefa

Postanowieniem z d. 29 Marca r. b. raczył J. C. K. M. katedrę powszechną i Austriackiej statystyki w Uniwersytecie Lwowskim udzielić najłaskawiej Doktorowi Fran. Wolf.

Postanowieniem z d. 17 Lutego r. b. raczył J. C. K. M. Kapitanowi okrętowemu Ghęga, który w r. 1820 wysłanym z Tryestu do Chin z ładunkiem Merkuryusza C. K. okrętem Karolina, tak podczas choroby, iako też po zejściu z tego świata w drodze Dowodcy okrętu, Kapitana fregaty Pötl, dowodził, i wszystkim okrętowym ludziom najłaskawsze swote ukontentowanie oświadczyć. Daley raczył J. C. K. M. znajdującym się na tym okręcie osobom, które podczas wszczętej na nim choroby Cholera mor-

bis przy zawinięciu do wyspy Jawa największego dokładaly starania o wyzdrowienie ludu, udzielić najłaskawiej nagrody, iako to: Kapelanowi okrętowemu Ramagnak i Naczelnemu Lekarzowi Rosy, wielkie, a Podlekarzowi Heen mały cywilny złoty honorowy medal z uszkami i wstęgami; Kapralowi Piolanie 100 ZR. w pieniądzech, trzema żołnierzom morskim i trzema matkom po 50 ZR. Dowodca siły morskiej, Jenerał Major Margr. Paulucci, rozdał te dary Monarchy powyższem osobom przy stosownej uroczystości w Wenecyi. Nakoniec udzielił J. C. K. M. Kr. Angielskiemu dowodcy w Sincapoor, Podpułkownikowi Farguhr, kawalerski krzyż orderu Leopolda, a tamtejszemu Lekarzowi osady Montgomery za przyłożenie się do ratunku ludzi okrętu Karolina podczas choroby, brylantowy pierścień z cyfrą swoją.

Z Rzymu d. 3 Kwietnia..

D. 25 Marca ciało i puszka z sercem zmarłej Xiężny Łukieskiej powiezione żęd zostały na okręcie przy asystencyi

Xiądz do Łuki, gdzie tymczasowo będą w grobie złożone. Zmarła przed zyciem z tego świata wstąpiła do zakonu Dominikanek i z rąk przeł żony odebrała habit, w którym też pochowana została. Pozostały iey syn, Infant Karol Ludwik, terażniejszy Xiążę Łukieski, odiechał dziś także do Łuki.

W mennicy Papieżkiej znajdują się jeszcze stęple wszystkich od Papieża Marcina V. aż do zmarłego Papieża VII bitych medalów i tychże cały zbiór, jako też exemplarze tych medalów do sprzedania.

Listy z Civitavecchia pod d. 19 Marca donoszą z powieści Kapitana Sardynskiego okrętu, że Angielska fregata napotkała Algierską pod banderą Francuzką która zabraną Hiszpańską polakrę prowadziła. Dowódca Angielski nakazał korsarzowi przesadzić poymanych Hiszpanów i polakrę, a będących na niej Algierczyków na swój okręt zabrać, i gdy to nastąpiło zatopił Algierską fregatę.

Z Lizbony d. 22 Marca.

Odebraliśmy tu kilka Nrów wychodzącego w Bahia (w Brazylii) pisma pod tytułem: "Odgłos oyczyzny," do 24 Stycznia, w których wyczytuemy, że zbuntowani Króla poddani ciągle Europejskich Portugalczyków przesładują. Zapewnić jednak możemy naszych czytelników, wyraża Gazeta tuteysza, iż poważenia godna i zdrowego rozsądku część naszych Brazylijskich braci brzydzi się takowem postępowaniem i wzycha o przywrócenie prawey Władzy, bez której ten od natury hojnie uposażony kraj nie może używać spokojności i szczęścia. Niektóre dobre myślące osoby sądziły, iż

rozwiązanie konstytucyynego i prawodawczego Zgromadzenia przez Królewica Piotra będzie pierwszym krokiem do uznania świętych i niezaprzeczonych praw Najjaśniejszego Oycy iego i kraju, który był kolebką wysokich iego Przodków. Lecz wyrok pod d. 12 Listopada okazał, iż się zawiodły, i wyrazy zapewniające publiczność, iż nowy plan konstytucyi będzie jeszcze liberalniejszym od ułożonego przez rozwiązane zgromadzenie, powiada też samo, co Gubernator Bachi w swej odezwie pod d. 20 Grudnia, oświadczył: "że plan zaczętego gmachu jest ten sam, tylko będzie przez innego budowniczego uskuteczniomy." Na końcu dodaje Gazeta tuteysza, że zresztą dobry duch Brazylijanów uwolni Królewica i kraj od nieszczęścia, które mu grozi bydź poszarpanym, i skruszy także rewolucyyną hydrę, która w wielu Europejskich krajach już zniszczoną została.

Z Gibraltaru d. 18 Marca.

Zamykająca Algier Angielska eskadra pod Admiralem Neale składa się z 5 fregat, iedney szalupy i iednego brygata Algierskie fregaty i iedna korweta stoją w porcie, i mają na sobie mieć niewolników. Dey nie chce wchudzić w układy z Admiralem; lecz officerowie iego nie bardzo bydź mają skoremi do słuchania go, gdyż niechęcą się wystawić na okropność bombardowania. D. 15 Marca zrobiono amach na iego życie, ale się nie powiodł. Aż do 17 zachowała się eskadra Angielska spokojnie i oczekiwano jeszcze, iż rzecz zagodzoną zostanie.

Niderlandska eskadra stoi w Mahon.— Dotąd niewiadomo, czyli który z okrę-

tów Angielskich przez Algierczyków zabrany został. — W Bona uwięziony został Vicekonsul Angielski i zatrzymano jeden z naszych okrętów; lecz na żądanie Amerykańskiego Konsula obu kazał Dey uwolnić. W tymże mieście nastąpił bunt przeciw Turkom, ale wkrótce przytłomiony został i hersztów śmiercią ukarano.

Od granic Tureckich d. 1 Kwietnia.

Podług doniesień z Marselii, które Gazeta powszechna udziela, za przeważającym wpływem Hydry i Spezzia, do których rozrządzenia oddana została ważna twierdza Napolí di Romania, przywrocona jest zgoda między ciałem prawodawczem i radą wykonawczą. Konruriotis, terażniejszy Prezes ostatniej władzy, (Hydryota) znosi się najzupełniej z ciałem prawodawczem. Dawniejszy Prezes rady wykonawczej Mauro-michali, Bey Mainy, zbiera w Mainie korpus, z którym wkroczyć chce do Liwadyi. Kolokotroni i Metaxa, chociaż niechętnie poddać się musieli nowemu urzędzeniu. Grecy oczekują tylko na wzięcie Patras, Lepanto i twierdz na Negrepcie, dla działania zaczepnie przeciw Tessalii i Macedonii. Na tetaz ogł niczą się na strzeżeniu brzegów Morei, gdzie Turcy wylądować chcą pod zastoną stojący w Dardanellach flotty. W zachodniej Grecyi Maurokordato zatmyśla rozpocząć tegoroczną kampanią i zbiera wojsko. Ta część Grecyi ma być na przyszłość punktem połączenia się wszystkich za wolność Grecyi walczących Europejczyków, równie jak Napolí di Romania siedliskiem władz najwyższych. Do wystawienia wspólnego wojska z Gre-

ków i Albańczyków niema zresztą podobieństwa.

Z Stambułu rozchodzi się wieść, że baczny w utrzymaniu spokojności pomiędzy Janczarami Aga zakłuty został.

Na wyspie Folleny, na waiysciu do odnogi Smirneńskiej, mieli Turcy 80 Greckich rodzin wyrzucić; kto mógł uciec, ratował się na stojący tam na kotwicy okręt Francuzki.

Z Szwaycaryi d. 5 Kwietnia.

Zwołana w d. 29 Marca nadzwyczajnie wielka rada Kantonu Lucerny postanowiła, na takich samych warunkach jak Kanton Berneński, wnieść w układy względem dostawienia w służbę Neapolitańską 4 kompanii wojska. Mała rada wydała przepis względem osadzenia i rocznego potwierdzenia cywilnych urzędów.

Dnia 26 i 27 Kwietnia 1824 r.

Cena Zbó ż różnego gatunku na Targu w Krakowie sprzedawanych.

Korzec	1.		2.		3.		4.	
	Zł.	gr.	Zł.	gr.	Zł.	gr.	Zł.	gr.
— Pszenicy	12	—	11	15	11	—	10	10
— Zyta	7	—	6	15	6	—	5	15
— Jęczmienia	5	15	5	6	5	—	4	15
— Owsa	3	24	3	18	3	15	—	—
— Jagiel	18	—	17	—	16	—	15	—
— Grochu	7	—	6	15	6	—	—	—
— Rzepaku	21	—	20	—	19	—	18	—

W Gdańsku dnia 16 Kwietnia.

Łaszt 30 Korcy wynoszący.

Pszeniczy	od	Złp.	480	do	600.
Zyta	—	—	270	—	300.
Jęczmienia	—	—	198	—	210.
Owsa	—	—	120	—	128.
Grochu	—	—	270	—	300.

LOTERYJA KRAIOWA.

stały Numera następujące :

W 83 Ciągnięciu dnia 28 Kwietnia r. b. w przytomności osób od Rządu do tego wyznaczonych, wyciągnięte z kola zo-

40. 35. 37. 86. 73.

Przyszłe 84 Ciągnięcie dnia 5 Maja r. b. przypada.

D O N I E S I E N I A.

O 40 lat nieobecni dwaj bracia Jan i Walenty Okulusowie, z których pierwszy jako Krawiecki, a drugi jako Garbarski czeladnik udali się do Krakowa, i żaden z nich nie doniósł potem o dalszem swoim pobycie, są na żądanie Brata swojego Wacława Okulusa, posiadacza wolnego domu z gruntem w Reptach, niniejszym edyktałem zapozwani, wraz z swoimi niewiadomymi sukcesorami lub mającymi prawo do sukcesyi publicznie wezwani, ażeby w przeciągu dwóch miesięcy, a najdalej do 3 Sierpnia 1824 o godzinie 9 przed południem tu do podpisanego Sądu osobiście lub na piśmie zgłosili się i dalszego wyroku względem przypadającej na nich sukcesyi z wolnego domu w Reptach po ich oycu Jerzym Okulusie oczekiwali, w przeciwnym bowiem razie będą za umarłych ogłoszonymi i przypadającym na nich majątkiem będzie podług krajowego prawa rozrządzonem. — W Tarnowicach, w wyższym Szląsku, d. 24 Marca 1824.

Urząd Sądowy w Reptach,

Reufs.

Urząd Państwa Lanckorony i Myślenic Xiężny Carignan podaje do wiadomości publicznej, że Wieś Jastrzębia, niedaleko Lanckorony w Cyrkule Wadowickim, od 1go Maja 1824 do końca Czerwca 1825 (d. 4 Maja r. b. więcej dającemu przez publiczną licytacją wydzierżawioną zostanie. — Zyczący zadzierżawienia zechcą się zatem w wzmiarkowanym dniu o godzinie 9 z rana do Urzędowej Kancelaryi w Izdebniku stawić, gdzie wprzód lub podczas licytacji powziąć mogą wiadomość o warunkach licytacji. — W Izdebniku d. 16 Kwietnia 1824.

Urząd Państwa Lanckorony i Myślenic Xiężny Carignan podaje do publicznej wiadomości, że będąca przy gościńcu ze Lwowa do Wiednia zajezdna Austeryja, jako też pod Izdebnikiem, gdzie się dzieli gościńiec do Krakowa i do Lwowa, stojąca (ipod Trzema Krukami zwana), tudzież Karczma w Robkowicach pod Zieloną Łąką będąca d. 28 Maja r. b. na trzy posobie następujące lata, to jest: od 1go Lipca 1824 do końca 1827 roku przez publiczną licytacją więcej dającemu w dzierżawę wypuszczonemi będą. — Zyczący zadzierżawienia zechcą się zatem w wzmiarkowanym dniu o godzinie 9 z rana do Urzędowej Kancelaryi w Izdebniku stawić, gdzie wprzód lub podczas licytacji dowiedzieć się mogą o warunkach licytacji. — W Izdebniku dnia 16 Kwietnia 1824.

W Pogórzycach Wsi w Okręgu Wol. M. Krakowa we Dworze, odbędzie się powtórna licytacja dnia 6 Maja r. b. o godzinie zgiej po południu Lasu kilka morgów Sosniny do wycięcia za gotową zaraz zapłatę w monecie srebrnej Courant, dla braku Licytantów na pierwszym terminie; chęć kupna mających raczą się zaopatrzyć w potrzebne Vadium Złp. 100. — W Krakowie d. 26 Kwietnia 1824.

Skorczyński, Kom: Sąd.

W Krakowie przy Małym Rynku w Domu pod Nr. 676 w Biorze podpisanego Komornika Sądowego dnia 4 Maja r. o godzinie 2 popołudniu odbędzie się publiczna Licytacja w drodze Eksekucyjney wydzierżawienia pomieszkań w Domu pod Nr. 555/6. znajdujących się, pierwszego piętra z 6 pokoi, drugiego piętra w części, i na dole kilku pomieszkań od S. Jana 24 Czerwca r. b. częściowo lub całkowicie, na rok lub więcej za gotową zapłatę. Wydzierżawienia chęć mający ma się zaopatrzyć w Vadium Złp. 36. — W Krakowie 28 Kwietnia 1824 r.

Skorczyński, Kom. Sąd.

W Oberży P. Knotza w ulicy S. Jana pod Nrem 460 znajdują się dwa powozy do sprzedania. Zyczący kupna zechcą się zgłosić do Kancelaryi teyże Oberży.